

fru Pia Kjærsgaard og fra hr. Peter Skaarup, at man har skiftet mening undervejs. Det kan vi andre blot konstatere.

Det er ethvert partis ret at skifte mening. Det kan vi bare konstatere at man har gjort. Vi får ingen forklaring på, hvorfor man har gjort det, men vi kan jo have vores anelser. Og under alle omstændigheder er skiftet sket.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Skaarup aner simpelt hen ikke, hvor let det er at gøre mig tilfreds. Det er så let. Hr. Skaarup skulle prøve. Hr. Skaarup skal bare svare positivt på to følgende ting:

For det første, at hr. Skaarup og Dansk Folkeparti sammen med Enhedslisten og andre partier i Folketinget vil bede ministeren om at give en redegørelse for baggrunden for, at hun gav Folketinget forkerte oplysninger, punkt 1.

Og punkt 2: Hr. Skaarup skal blot sammen med andre partier i Folketinget opfordre eller anmode regeringen om at lave en aftale, hvis ikke den er lavet, med koalitionsstyrkerne, besættelsesstyrkerne i Irak, om, at man skal eftersøge og anholde den irakiske hærchef.

Så enkelt er det. Så er jeg tilfreds. Hr. Skaarup behøver ikke at skrive om på nogen som helst beretninger eller noget som helst, han skal bare give et tilsagn på de to punkter. Vil hr. Skaarup gøre mig tilfreds?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg ville da gerne gøre hr. Søren Søndergaard tilfreds, og jeg mener egentlig også, at hr. Søren Søndergaard kunne være rimelig tilfreds, hvis der havde været lyttet til, hvad der er blevet sagt under debatten.

Kl. 12.00

Det er jo kommet frem, at hærchefen er efterlyst via Interpol. Det er kommet frem – jeg har i hvert fald sagt det, og jeg vil også tro, at justitsministeren vil skrive under på det – at justitsministeren ikke var bedre orienteret om den efterlysning. Justitsministeren mente, at der var sket en hurtig efterlysning, men blev senere klogere, ved at det kom frem, at den efterlysning havde været længe undervejs.

Det er i øvrigt også det, der er sket for Retsudvalget, hvor hr. Søren Søndergaard selv sidder. Jeg tror ikke, at nogen i Retsudvalget fra første dag vidste, at hærchefen ikke var blevet efterlyst lige med det samme, for det er jo natur-

ligt, at det bliver man selvfølgelig. Men bl.a. i svar på spørgsmål, som vi fra Dansk Folkepartis side stillede, som Retsudvalget stillede, kom det jo frem, at der var gået længere tid med den efterlysning, end man havde regnet med. Der var gået uacceptabelt lang tid. Derfor – og det er så til fru Elisabeth Arnold – skrev vi også meget klart i beretningen, at det var utilfredsstillende, at der var gået længere tid.

Så man blev klogere, og derfor er det også vigtigt, at der var den proces i Retsudvalget, hvor der blev stillet en række spørgsmål og fik essensen af de spørgsmål.

Jeg kan godt forstå, at det selvfølgelig er irriterende for bl.a. Det Radikale Venstre og Enhedslisten at høre de her ting fra Folketingets talerstol, fordi man har den her dårlige samvittighed over at have været med til at lave en liberal udlændingelov, som man ikke har fået håndhævet på den rigtige måde, fordi man har i den periode, hvor der sad en socialdemokratisk-radikal regering, har måttet acceptere – man har i hvert fald ikke gjort noget ved det – at der er kommet et større antal mistænkte krigsforbrydere ind i landet.

Det er jo sagens kerne. Hvis de ikke var kommet ind i landet, havde vi ikke stået med denne debat. Så havde vi ikke brugt uanede ressourcer for det danske samfund på at skulle debattere en hærchef fra Irak.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard har haft tre korte bemærkninger ifølge notatet her. Lad gå. Hr. Søren Søndergaard for en kort bemærkning. Så lader vi nåde gå for ret.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det må være fra en forrig debat. Så har jeg i øvrigt haft mange flere.

Jeg vil godt sige til hr. Skaarup, at det netop ikke er nok, at der er en efterlysning gennem Interpol. Det er jo lige præcis ikke nok. For dem, der fulgte med i, hvad der foregik i det tidligere Jugoslavien, i Bosnien, var det fuldstændig klart, at der var himmelvid forskel på, at der på den ene side var en formel efterlysning i Interpol, og på den anden side at SFOR og IFOR, og hvad de ellers hed, rent faktisk havde som opgave at eftersøge og anholde vedkommende.

Der er massevis af krigsforbrydere i det tidligere Jugoslavien, som har været eftersøgt via Interpol, men som har gået frit rundt i Bosnien